

Δεν ξέρω αν παρακολουθείτε τη συζήτηση περί του «μετανθρώπου», δηλαδή περί του όντος στο οποίο μπορεί να μετασχηματιστεί ο άνθρωπος που γνωρίζουμε σήμερα. Τα σενάρια είναι πολλά, και πολλά από αυτά βρίσκονται σε υλοποίηση – δεν αποτελούν απλώς μια μελλοντολογική φαντασιοκοπία.

Ο άνθρωπος τον οποίο ζούμε σήμερα είναι ενσώματος και δυσπρόσιτος μαζί. Είναι ψηλαφητός και ταυτόχρονα πηγάδι απύθμενο, όπως έλεγε ο Καστοριάδης. Κάθε αίσθησή του μετράει πνευματικά: «Γεύσασθε καὶ ἴδετε» ότι ο Κύριος είναι καλός, τραγουδούσε ο Δαβίδ, και οι χριστιανοί τελούν το πανηγύρι της θείας Ευχαριστίας με κρασί. Ναι, με το πιστό εκείνο που «ευφραίνει την καρδιά του ανθρώπου», και για το οποίο ο Χριστός έκανε το πρώτο θαύμα του, ώστε να μη διακοπεί η χαρά των γλεντοκόπων. Απλούστατα διότι η χαρά είναι ουσιώδης παράμετρος της ζωής. Ούτε παρέκκλιση είναι, μα ούτε και κερασάκι στην τούρτα. Όποιος κηρύττει την χαρά ως κερασάκι ΣΤΗΝ τούρτα, είναι κακός άνθρωπος, γιατί δεν του πάει η μούχνια του καρδιά να παραδεχτεί ότι η χαρά είναι Η τούρτα!

Οι μετάνθρωποι είναι cyborg, είναι δαιμονισμένοι από την ψευδαίσθηση παντοδυναμίας (μπροστά σ' αυτόν τον δαιμονισμό το 666 μοιάζει γατάκι), είναι «Γιαπωνέζοι βρικόλακες με καλώδια στο αίμα» κατά τον τροβαδούρο Τζιμάκο. Ο μετάνθρωπος ζει σε κόσμο χωρίς χασομέρια: Ζει σε κόσμο όπου δεν ξημερώνει και δεν δύει, σε κόσμο όπου οι αγελάδες της Νέας Ζηλανδίας δεν αερίζονται, σε κόσμο όπου δεν κάνει κρύο ούτε ζέστη, σε κόσμο όπου τα φώτα της καντίνας hot dog δεν σε αποσπούν από τις σκέψεις για τη δόση της πιστωτικής κάρτας. Ο μετάνθρωπος είναι το επίτευγμα το οποίο δεν περισπάται από αυτές τις σωματικότητες. Προς τι; Όστε να 'ναι η ιδεώδης μηχανή που λειτουργεί δίχως φθορά. Η χαρά λοιπόν λογίζεται περισπασμός: είτε χασομέρι είτε κερασάκι. Αν ο Χριστός δεν είχε γίνει θε-άνθρωπος, αλλά θεο-μετάνθρωπος, θα κατσικωνόταν στο μαραγκοϋδικό του χάριν της παραγωγικότητας, αντί να χαζολογά σε γλέντια (καθόσον στο γλέντι της Κανά παραέκατσε· οι γλεντοκόποι γαρ έφτασαν σε σούρωμα, κι αυτός κανόνισε ακόμα παραπέρα, να μην ξενερώσει αυτή η χαρά τους. Και θυμάμαι έναν ερμηνευτή στα νεότερα χρόνια που σκανδαλίστηκε διερωτώμενος πώς μπόρεσε ο Κύριος να σπρώχνει στο αλκοολίκι! Στην αρχή νόμιζα πως ο ερμηνευτής ήταν απλώς κόπανος. Αργότερα όμως κατάλαβα πως ήταν όφισ: προάγγελος του πολιτικού τσουναμιού που μισεί τις ώρες τις χαράς και τις θεωρεί χαμένο χρόνο).

Μου' ρθαν αυτές οι σκέψεις ακούγονταν πως με την έλευση του χιονιά (συν Θεώ, από τη Δευτέρα 24) τα σχολικά κτήρια θα παραμείνουν κλειστά, μα οι μαθητές δεν θα αφεθούν να χαρούν το χιόνι, το οποίο στην Αττική εμφανίζεται στη χάση και στη φέξη. Το σχολείο – λέει– θα λειτουργήσει όλες τις μέρες με το διαβόητο Webex. Χειρισμός οιονεί μετανθρώπων, που ωθούνται να ζουν ως περισπασμό εκείνο το πολύτιμο στοιχείο που συνοδεύει το σχολείο: τον συγχρονισμό της σχολικής ζωής με τα γυρίσματα των εποχών, με το ξεχωριστό των εορτών, με τα νάζια του καιρού. Το σχολείο είναι από τους ελάχιστους χώρους της ζωής μας όπου βιώνεται αυτός ο υπέροχος ενσώματος και έγχρονος και εγκοινωνισμένος συγχρονισμός. Μαθητεία στη ζωή είναι αυτά (τα γυρίσματα των εποχών, το ξεχωριστό των εορτών, τα νάζια του καιρού)! Όχι περισπασμοί! Αλλά από ανθρώπους

που θεωρούν αντιπαραγωγική τροχοπέδη την κοινή χαρά/αργία της Κυριακής, τι περιμένεις;

Εξυπνάδες για το πώς αντιμετωπίζεται το έκτακτο, να λείπουν. Όλη η σοφία μας βρίσκεται στο να κρατήσουμε έκτακτο το έκτακτο, και μη-έκτακτο το μη-έκτακτο. Η σύμφυρσή τους, και το πονηρό ξεχείλωμα του έκτακτου για να καταστεί... κανονικότητα, είναι κακό. Κακό.

Μπας και είναι υπερβολή το να τσαντίζομαι με μια παρонуχίδα (τηλεμάθημα σε μέρα Αττικής χιονόπτωσης); Ναι, το παραδέχομαι. Είναι πράγματι για μια παρонуχίδα. Μα, κατά την γνώμη μου έχει και παραέχει νόημα, καθόσον... «εξ όνουχος τον λέοντα».

Και μια κουβέντα για τα cyborgs του Τζιμάκου. Ο φιλόσοφος Μπιουνγκ-Τσουλ Χαν (που πολύ με ενδιαφέρει) έχει ενδεικτικά κατονομάσει την εταιρία η οποία συλλέγει και εμπορεύεται τα προσωπικά δεδομένα 300 εκατομμυρίων αμερικανών – περισσότερα κι απ' αυτά που έχει το FBI. Και κατόπιν κατασκευάζεται γύρω από κάθε πολίτη / χρήστη του κυβερνοχώρου ένα ιδιωτικό σύμπαν του κυβερνοχώρου, κομμένο και ραμμένο για τον χειρισμό του χειριστή και την μετάλλαξή του σε καταναλωτή. Πού κολλάει αυτό; Κολλάει στην ορθάνοιχτη ακόμα υπόθεση της εκ μέρους της Webex συγκέντρωσης πλήθος προσωπικών δεδομένων με τη σύμπραξη του Υπουργείου Παιδείας, κατά πώς είπε μόλις προ δύο σχεδόν μηνών η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, αρ. 50/16-11-2021 (μπορεί κανείς να την διαβάσει στον σύνδεσμο που δίνω παρακάτω. Έχει ενδιαφέρον, για να μην αερολογούμε ένθεν κακείθεν).

Να δουν τα μαθητούδια τις νιφάδες πάνω στην παλάμη τους, να εκστασιαστούν με το απίστευτο σεμέν τους, να συναρπαχτούν με το φευγαλέο τους, να δώσουν νιφάδα και να πάρουν νιφάδα! Αυτό εύχομαι! Και κατόπιν ας ποστάρουν στα κοινωνικά δίκτυα τα είδωλα των νιφάδων! Άλλο το 'να, άλλο τα' άλλο – σαν δυο γαϊδουριών άχυρα!

Θ.Ν.Π. / 24-1-2022

<https://www.ieidiseis.gr/ellada/119191/ti-isxyei-me-ti-cisco-to-webex-kai-ta-prosopika-dedomena-ton-mathiton>